

[Kyed.]

hold til Handelsværdien. Tilbage bliver saa til Forrentning af hans Gæld og hans Egenkapital, hvis han har nogen, og det ikke er Gæld alt sammen, $4 \div 0,65$. Altsaa 3,35 pCt. faar denne Landmand til at klare sine egne Gældsforpligtelser med.

Hvis det saa er en Landmand, der er saa heldig at komme i Betragtning ved den individuelle Hjælp i Henhold til Lovforslagets §§ 14 og 15, hvorefter han i Aarene fra 1935 til 1938 skulde kunne faa en individuel Hjælp i Form af et Rentetilskud til sine Renteforpligtelser, saa staar der i Bestemmelserne, at han i de Aar, hvor Indbetaling i Kassen finder Sted, skal betale denne Gæld tilbage i Form af 50 pCt.s Forhøjelse af Indbetalingsprocenten. Den var 0,65. Nu skal han altsaa betale $\frac{1}{2}$ Gang til; denne Mand, der sidder med Gæld op over Skorstenene, som har faaet denne Naadegave, individuelt Tilskud, skal altsaa nu betale ca. 0,35 pCt. til, eller i alt 1 pCt.

Det vil med andre Ord sige, at en saadan Mand, der har faaet noget i Henhold til §§ 14 og 15, han har i det gode Aar, i et Aar, der svarer til 1929, 3 pCt. tilbage, efter at han har indbetalt til Udigningsfonden, til at klare sin egen Gælds Forrentning med. Har han ogsaa en $4\frac{1}{2}$ pCt.s Førsteprioritet og en 5 pCt.s Andenprioritet, kan han ikke gøre det; han er i en, ja, hvad skal man sige, permanent Krise, hvad enten det saa er gode eller daarlige Aar.

Thi hvordan vil det gaa i et daarligt Aar for en saadan Mand? Hvornaar vil den Kasse begynde at virke? Den begynder at virke, naar Forrentningsprocenten af den handelsmæssige Værdi er nede paa 3 pCt. for Gennemsnittet. Før begynder den ikke, og i saa Tilfælde vil der være adskillige, der længe har været under 3 pCt. af den handelsmæssige Værdi. Kan de vente Dyrehavstiden ud, kan de vente, indtil Kassen kommer til at virke med Udbetaling, indtil Gennemsnitsforrentningsprocenten af Handelsværdien kommer ned paa 3, svarende til 4 pCt. af den bogførte Værdi? Jeg tror det ikke.

Og hvordan vilde det saa ikke gaa, hvis man fulgte den ærede Ordfører for Fler-talspartierne, det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen, som ved Sagens første Behandling oplyste, at i Jylland er det almindeligt, at Ejendommenes Handelsværdi er det dobbelte af deres Vurderingssum? I saa Tilfælde kommer han meget værre efter det, da han skal indbetale i Forhold til den bogførte Værdi og faar udbetalt derefter. Det er særlig Indbetalingen, der i paakom-

mende Tilfælde kommer til at interessere. Han vil slet ikke kunne gøre det. Han vil være i en permanent Krise. Om en Hjælp, om Sikkerhed for Landmanden, saa han kan sidde trygt ved Ejendommen, saaledes som Formaaalsparagraffen opgiver, at det tilsigtes, er der slet ikke Tale, tværtimod.

Jeg skal ikke beskæftige mig længere med Udbetalingen fra denne Kasse, for det er jo slet ikke sikkert, at der den Dag, der er Brug for Udbetalinger derfra, er Penge i den, og der staar i Bestemmelserne, at kun for saa vidt og i det Omfang, som Kassen indeholder Penge, kan man faa Penge derfra. Naar den skal begynde at virke i 1938, hvis der kommer daarlige Aar fra 1938 og fremefter for Landbruget, saa er der ingen Hjælp at faa derfra, for saa vidt der ikke i de foregaaende Aar har været Grundlag for en Indbetaling, og det vil med andre Ord sige, at vi skal have Aar som Aaret 1929 fra nu af og til 1938, for at vi kan vente, at der kan udbetales af Kassen, „for saa vidt“ . . . og „i det Omfang“ . . .

Venstre har i Betænkningen givet Udtryk for, at dette Forslag er et dilettantisk Forsøg paa at løse Problemet om den konjunkturbestemte Rente, og jeg tror, at jeg med de Eksempler, jeg her i korte Træk har fremført, har underbygget Rigtigheden af vor Betænkningens Omtale af dette Afsnit. Jeg vil derfor gerne gentage det, jeg sagde ved første Behandling, at der maa en dybere-gaaende Undersøgelse til. Den højtærede Indenrigsminister smigrede Folketinget med, at der i dette høje Ting er mange dygtige Medlemmer, der har saglig Indsigt i disse Forhold, men jeg tror nu alligevel, at selv om denne Indsigt er til Stede — den har for øvrigt ikke været brugt, da vi slet ikke har drøftet dette i Udvalget —, saa vil Tiden være for knap til at faa undersøgt mangt og meget. Jeg vil derfor atter henstille til den højtærede Indenrigsminister, at Problemet — for det er jo et Problem — konjunkturbestemt Rente bliver henvist til dybere-gaaende Undersøgelse med sagkyndig Bistand, f. Eks., saaledes som det ogsaa fra anden Side er blevet foreslaaet, bliver henvist til Realkreditkommissionens Undersøgelse.

Med den Begrundelse er det, vi afviser Forslaget, som det her foreligger, som værende uegnet til Støtte for vanskeligt stillede Landmænd. I Stedet for vil vi gerne henstille til det højtærede Ministerium i stærkere Grad at interessere sig for at skaffe Landbruget erhvervsmæssig Ligestilling med øvrige Erhverv her i Landet.

I „Dagens Nyheder“ finder man i Dag